

Een dichterbij verleden door Kristin Harmel (2020)

‘Een verhaal als een goed glas champagne, helder, bruisend en verrassend’

Champagne 1940: de knappe, jonge en naïeve Inéz is nog maar net getrouwd met Michel als de Duitsers het land binnenvallen. Michel is eigenaar van een groot champagnehuis. Inéz wil in eerste instantie de ernst van de oorlog niet inzien en begrijpt niet waarom haar man zo veel risico's neemt om bij het verzet te gaan. Wijnmeester Theo en zijn vrouw Céline wonen en werken ook op *Maison Chauveau*. Theo is een harde werker, maar hij leeft in zijn eigen wereld en is kortzichtig; hij wil niet geloven dat zijn joodse vrouw gevaar loopt. Céline is alles wat Inéz niet is: volwassen, moedig, realistisch en intelligent. Door de oorlogssituatie groeien Michel en Céline naar elkaar toe.

New York/Parijs 2019: Wanneer Liv's huwelijk op de klippen gelopen is, beseft ze dat ze helemaal niets meer heeft. Liv's grootmoeder Edith nodigt haar uit om naar Parijs te komen. Hier blijkt dat het verleden nog heel dichtbij is. Hoewel het verhaal niet waargebeurd is, komen er toch enkele historische figuren (Otto Klaebisch, de Weinführer) en gebeurtenissen in voor. Veel Nazikopstukken waren wijndrinkers en verzamelaars. De Duitsers plunderden de eerste weken van de bezetting de wijnkelders van Champagne en eisten 400.000 flessen wijn per week. Wijnboer Michel gaat in het verzet. Hij verstoopt joodse mensen in zijn kelders, vervoert wapens in wijnvaten, levert slechte kwaliteit wijnen en werkte samen met de geallieerden. Kristin Harmel vertelt een interessant stukje geschiedenis waar ik nog maar weinig over wist.

Het verhaal zette me regelmatig aan het denken. Want wie was nu eigenlijk goed of fout in het verhaal? In eerste instantie ergerde ik me aan de onnozelheid van Inéz. Hoe kon ze een verhouding met een foute Fransman beginnen? Waarom had ze toch niet door dat haar gedrag het champagnehuis en haar joodse collega in gevaar bracht? Aan de andere kant was zij degene die joodse mensen onderdak bood en tegen het einde van de oorlog een gevaarlijke rol in het verzet speelde. Ook Inéz' vriendin Edith speelde een twijfelachtige rol. Ze werd na de oorlog van verraad beschuldigd, terwijl ze juist belangrijke informatie aan het verzet doorgaf. Door het verhaal ga je beseffen dat de grens tussen goed en fout maar heel dun is en dat het gevaarlijk is om over een ander te oordelen. Er komen thema's voorbij in het boek waarover je in een leesclub uren met elkaar over zou kunnen praten, zoals keuzes maken, schuldgevoelens, jaloezie, eenzaamheid, huwelijksproblemen, ouderschap of oorlog. Wat mij erg raakte in het verhaal was het gevoel van eenzaamheid. Inéz voelde zich eenzaam in haar huwelijk, Liv na haar scheiding. Oma bleef tot haar 99ste een eenzame vrouw en wilde dit haar kleindochter besparen. Tot het einde toe blijf je je afvragen wie de eigengereide oma van Liv nu eigenlijk is. Is ze wel echt Inez' vriendin Edith? Heeft de joodse Céline de oorlog overleefd? Of zou ze Inéz zijn?

Naam: Edith Tinga (52)

Beroep: Beheerder bungalowpark.

Bibliotheek: Bibliotheek Noordwijkerhout.

Bibliotheeklid: 'Ik ben al lid van de bieb sinds ik kan lezen. Als kind had ik veel moeite met lezen, maar dankzij de vele mooie avonturenboeken ben ik een echte lezer geworden. Het is fijn dat er tegenwoordig zo veel aandacht voor deze problematiek is.'

Hoe vaak kom je in de bibliotheek? 'Ik kom niet meer zo vaak in de bibliotheek, eens per maand ongeveer. Dat komt omdat ik veel recensieboeken thuisgestuurd krijg. Ik heb een Boekenblog op Hebban.nl, waar ik veelal oorlogsboeken bespreek. Kijk maar eens op www.hebban.nl/spot/boeken-met-een-ster'.

Wat leen je zoal? 'Ik lees voornamelijk boeken (romans) over de Tweede Wereldoorlog.'

Neem je wel eens deel aan bibliotheekactiviteiten? 'Toen mijn kinderen nog op de basisschool zaten, was ik actief in de schoolbibliotheek. Ik recenseerde toen veel kinderboeken en die kregen allemaal een plekje in de bibliotheek. Ook was ik in die tijd een beetje prijsvraag-verslaafd, wat de school in tien jaar tijd meer dan 400 boeken opgeleverd heeft! Tegenwoordig ga ik wel eens naar lezingen in de bibliotheek.'

Mening over jouw bibliotheek: 'Ik ben heel tevreden over de bibliotheek, maar ik zou graag zien dat de jeugd meer betrokken wordt. Veel kinderen komen nooit in de bibliotheek. Zo jammer!'